

- 456 Ὑπάρχουν θανατήσιμα ζῶα ἐν τῇ θαλάσσει·
μούσαις φωναῖς γὰρ ἔχουσιν γλυκέα ν' ἀγκαρίζουν,
δι' ὃ σειρῆναι κράζονται κῆ ὤμορφα τραγουδοῦσιν.
Τὸ στήθος, καὶ ἡ κεφαλὴ, ὁμοῦ τε καὶ αἱ χεῖραι,
460 ὁμοῖα ὡς ἀνθρώπου τε καὶ εἰδός τε καὶ κάλλος,
τὰ ὀπισθεν ὡς ὄνου τε ἀπὸ τὸν ὀφθαλόν των.
Αὐτὰ παρομοιάζονται ζτὸν Ἄρειον τὸν ἄφρων,
καὶ ζτοὺς ἐξῆς αἰρετικούς, λύκους τῆς ἐκκλησίας·
διὰ τὴν ξυλοσοφίαν [των] πολλοὺς ἐξηπατῆσαν,
465 ὡς ἄνθρωποι μὲν τῇ μορφῇ ἐφαίνοντο τοῖς πᾶσιν,
τὴν πίστιν ὡς ἀπάνθρωποι, ὡς ὄνοι δὲ τὴν γνῶσιν.

Émile Legrand επιμ., *Le Physiologus. Poème sur la nature des animaux en grec vulgaire et en vers politiques*, Maisonneuve, Παρίσι 1873.